

⇒ **ANNE-BABANIN OTORİTER TUTUMU:**

Baskıcı bir şekilde çocuktan itaat etmesini bekleyen ve korkunun hâkim olduğu ailelerdir. Çocuğunun davranışlarını biçimlendirmeye, denetleme ve değerlendirmeye çalışırlar. Her türlü kararı kendileri verdiği için çocuktan itaat etmesini beklerler. Çocuğu kabul edici, sabırlı ve duyarlı olma, dinleme, fikirlerini alma davranışları bu anne ve babalarda yoktur. Bu şekilde yetiştirilen çocuklar; daha kolay boyun eğen, korkak, çekingen, güçsüzlere karşı saldırgan ve kural tanımayan bir kişilik geliştirebilir.

⇒ **ANNE-BABANIN AŞIRI HOŞGÖRÜLÜ TUTUMU**

Aşırı hoşgörü ve çocuğa düşkünlük, evde her dediğinin yapıyor olması, çocuğun kendisine hizmet edilmesini istediği ve elde ettiği ailelerdir. Bu tutumla yetişen çocuklarda doyumsuzluk ve bir iç boşluk vardır. Dış dünyada sosyal uyumları zayıftır. Kuralsızlığa alıştığından okuldaki kurallarla karşılaşınca okula ve arkadaşlarına uyum sağlamakta zorlanabilirler. Doyumsuzlukları ileride zararlı alışkanlık edinmelerine, bencil, sorumsuz ve sabırsız olabilirler.

» »

⇒ **ANNE-BABANIN TUTARSIZ TUTUMU:**

Anne-baba tutumları arasında en olumsuz olan tutumdur. Anne-babanın davranışları arasında tutarlılık yoktur. Bu tür yaklaşımda çocuk, kendi davranışları konusunda emin olamamaktadır ve davranışını anne babasının durumuna göre ayarlamak zorundadır. Anne babasının keyifli ya da öfkeli oluşuna göre davranan çocuklar nerede ne yapacağını bilemezler. Hangi tepki ile karşılaşacağını bilemedikleri için kaygılıdır. Bu durum, kendilerini güvende hissetmelerini engeller. Kendi görüş ve düşüncelerini aktaramazlar. Zamanla çevrelerindeki insanlara güvenmeyen, her şeyden şüphelenen, kararsız bir kişilik geliştirebilirler.

BİZ ANNE BABALAR ÇOCUKLARIMIZLA;

- ◇ Kabul Ederek,
 - ◇ Aktif Dinleyerek,
 - ◇ Empati Kurarak,
 - ◇ Dürüst Olarak,
 - ◇ Sınırlar ve Kurallar Koyarak,
 - ◇ Paylaşım ve Kaliteli Zaman Geçirerek
- olumlu kişilik geliştirmesine yardımcı olabiliriz

Adana İl Milli Eğitim Müdürlüğü
Döşeme Mah. Mehmet Nuri Sabuncu Bul. Hükümet
Konağı Sitesi No 53 01130 Seyhan / Adana
Tlf. 0 (322) 200 9100 / 0 (322) 200 9200

ADANA İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

ADANA
İL MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

ANNE - BABA TUTUMLARI

OKULÖNCESİ EĞİTİMİ İÇERİK HAZIRLAMA
KOMİSYONU

»»»»

ANNE — BABA TUTUMLARI

“Tutum; Anne ve babanın iletişim sırasında çocuklarına yönelttikleri davranışlarının bütünüdür.” Anne-babanın çocuğa gösterdiği destek, sevgi, ilgi, kabul ve yakınlık ile çocuğa koyduğu kontrol ve çizdiği sınırlardır. Anne-babaların çocuk yetiştirme tutumları doğal olarak çocukların kişilik özelliklerine ve davranış örüntülerine yansır. Anne-baba tutumlarını; “anne babanın olumlu tutumu” ve “anne babanın olumsuz tutumu” olarak ifade edebiliriz.

» » »

ANNE — BABANIN OLUMLU TUTUMU

⇒ ANNE-BABANIN DESTEKLEYİCİ, KABUL EDİCİ VE DEMOKRATİK TUTUMU;

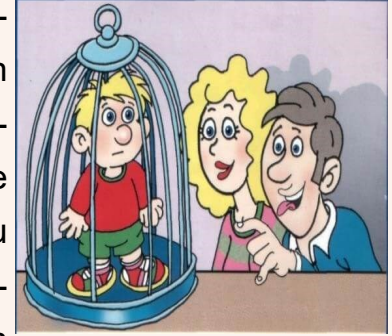
Anne-baba çocuklarını destekler ama sınırlarını da koymayı ihmal etmez. Sözel iletişim kanalları açıktır. Onun gelişimine özgün davranışlar göstereceğini bilir, bu gelişim basamaklarını izler ve ona göre davranır. Çocuğun aile içinde özgür bir şekilde gelişmesine, yeteneklerini en üst düzeyde açığa çıkarmasına ve kendini gerçekleştirmesine izin verir. Bunun için çocuğa yardımlarda bulunur. Çocuğun aile içinde fikirlerini açıkça ifade etmesi desteklenir, cesaretlendirilir ve değer verildiği hissettirilir. Eşler kendi aralarında da birbirlerine saygı, sevgi gösterir ve değer verir. Çocuklarına karşı davranışların da hep ortak tutum sergilerler

» » »

ANNE — BABANIN OLUSUZ TUTUMU

⇒ ANNE -BABANIN AŞIRI KORUYUCU TUTUMU

Çocuğu gereğinden fazla kontrol, bebekleştirme ve aşırı koruyucu yaklaşımın tipik özelliğidir. Büyümesine izin verilmeyen bu aşırı koruyucu yaklaşımda, çocuğun

“toplumsal gelişimi” engellenmiş olur. Bu; çocuğun kendini tanımasını ve yapabileceklerini fark etmesini engelleyen bir tutumdur. Bu tutumla yetiştirilen çocuklarda; bağımlı kişilik vardır, dış denetim çok fazladır ve çocuk kendi başına karar vermede güçlükler yaşar. Bu tutum çocuğun bireyselleşme çabasını engellemektedir. Devamlı olarak bir yetişkinin koruma ve kollamasını arayan, özgüvenleri zayıf, girişimci olmayan, sorumluluk almaktan çekinen, kendi yapmaları gereken işleri başkalarının yapmasını bekleyen, zayıf-silik kişilik sergileyen bireyler olabilirler.